असावादित्य एकविꣳशः। एष सुवर्गो लोकः। तद्वै-
व्यं क्षत्रम्। सा श्रीः। तद्ब्रह्मस्य विष्टपम्। तत्खारा-
ज्यमुच्यते ॥ ३ ॥

त्रिꣳशतमौद्गहणानि जुहोति। त्रिꣳशदक्षरा वि-
राट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। त्रेधा
विभज्य देवतां जुहोति। व्यावृतो वै देवाः। व्यावृत
इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। एषां लोकानां
कृत्यै। अप वा एतस्मात् प्राणाः क्रामन्ति ॥ ४ ॥

यो दीक्षामतिरेचयति। सप्ताहं प्रचरन्ति। सप्त वै
शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणा दीक्षा। प्राणैरेव प्राणान् दी-
क्षामवरुन्धे। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। सर्वं वै पूर्णा-
हुतिः। सर्वमेवाप्नोति। अथो इयं वै पूर्णाहुतिः।
अस्यामेव प्रतितिष्ठति ॥ ५ ॥

रुन्धे प्राणान् दीक्षामवरुन्ध उच्यते क्रामन्ति ति-
ष्ठति ॥ अनु० १० ॥

एकादशोऽनुवाकः।

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तꣳ सृष्टं न किञ्चनोद-
यच्छत्। तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जु-